

Dr. Máthé István egyetemi docens laudációja

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Kiváló Oktatója Díj átadása alkalmából

Tisztelt akadémiai közösség! Tisztelt meghívottak!

Engem ért az a megtiszteltetés e jeles napon, hogy Máthé István egyetemi docens kollégát méltassam, akit az elmúlt húsz évben diákként és kollégaként is volt alkalmam megismerni.

Dr. Máthé István Nagykárolyban született, Szentegyházán nevelkedett, majd Székelyudvarhelyen érettségizett a Tamási Áron Elméleti Líceumban. Biológusi tanulmányait a Babes-Bolyai Tudományegyetemen végezte, ahol már egyetemista korában aktívan részt vett az Öko Studium Társaság által szervezett önképző tevékenységeken. Kutatási érdeklődése középpontjába a futóbogarak kerültek, így futrinka ökológiából írta a doktori disszertációját. Oktatói pályáját az ezredfordulón kezdte a szentegyházi Gábor Áron Iskolaközpontban, majd 2002-től vált a Sapientia EMTE csíkszeredai karának oktatójává.

Egyetemi oktatóként egyik kiemelkedő tevékenysége a nyári szakmai gyakorlatok szervezése, amelyek keretében a Nagyhagymástól a Néra völgyén át Románia legmélyebb barlangjáig számos védett területet ismerttetett meg hallgatóinkkal. Tanóráit gyakran kiegészítik évközi terepgyakorlatok és mintavételezések, olykor még extrém körülményeken és élőhelyeken is. Az a pillanat, amikor 2003-ban felvállalta a mikrobiológia tárgy gyakorlati óráinak megtartását, sorsdöntő volt, mivel ez a találkozás a mikrobák világával új kutatási irányt jelentett a pályáján.

Kutatási érdeklődését mára főként a környezeti mikrobiológia képezi, amely az extrém élőhelyek mikrobiótájának vizsgálatától a szénhidrogénbontó mikrobákig számos témát magába foglal. Rendszeresen vizsgálja a környék ásványvízforrásainak és tavainak vízminőségi állapotát, és tájékoztatja erről a lakosságot. A különleges élőhelyek mikrobiótáját vizsgálva, több új baktériumfajt és nemzetséget is leírt az ELTE mikrobiológusaival közösen, mint a *Siculibacillus lacustris*, *Caenimicrobium bargitense*, vagy éppen az egyetemünk nevét viselő *Sapientia aquatica*. A kutató édesapa nemrég még arra az – utólag nagy nemzetközi érdeklődésre is szert tett – kérdésre is kereste a választ, hogy ehető-e a hó?

Kutatási munkájába aktívan bevonja hallgatóit, irányítja kutatói szárnybontogatásukat. Ezekből a közös munkákból számos, szinte kivétel nélkül díjazott tudományos diákköri munka született.

Az egyetemszervezési munkában is részt vállalt, előbb a környezetmérnöki szak szakkoordinátoraként, majd tanulmányi programfelelőseként. Az Egyetemi Tehetséggondozási és Diákköri Tanács tagjaként valamint kari tudományos diákköri felelősi minőségében évente koordinálja a Kari Tudományos Diákköri Konferencia megszervezését. Az ő javaslata alapján született meg a Sapientia Maximus kiemelkedő hallgatói Díj, amelyet 2017 óta évente oszt ki az Egyetemi Tehetséggondozási és Diákköri Tanács tehetséges hallgatóinknak.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Engedjék meg, hogy az István oktatói habitusáról egy személyes, kedves történetet is megosszak Önökkel, még diákkoromból. Másodéves hallgatóként, olyan tavaszi fáradtság lett úrrá rajtam, hogy a hajnali 8 órától kezdődő mikrobiológia kurzusokat, bevallom, igen gyéren látogattam. Félév végén István elhozta a tárgyhoz tartozó összes jegyzetet nekem, azzal a megjegyzéssel, hogy “ezt azoknak hoztam, akiknek nem sikerült minden előadáson résztvenniük”...

Most, évekkel később, kollégájaként elmondhatom, hogy azóta is mindenben segítőkész. Emellett rendkívül precíz, igényes és alapos tanszéki munkatársként ismerjük, aki képes vessző pontossággal átjavítani egy előterjesztést. Ezt a laudációt most kivételesen nem ő korrektúrázta...

Kedves István! A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem akadémiai közösségének nevében fogadd őszinte gratulációnkat.

További eredményes munkát kívánok!

Dr. Miklóssy Ildikó, egyetemi adjunktus, tanszékvezető

Csíkszereda, 2021. október 3.